

faald, saa ligger der jo dog ikke deri, at der ikke en Gang i Tiden fra det ærede Medlems Side skulde kunne komme Forslag, som jeg kunde finde være gode, og som jeg kunde give min Stemme. Det maa altsaa ikke paa nogen Maade fortaas, som om jeg paa Forhaand ikke skulde kunne synes om Forslag, som kom fra hans Side. Til Slutning skal jeg sige, at det i Virkeligheden forekommer mig næsten laatterligt at tale om Arbejdsgivers Bølgtryk, naar man betænkter det Bølgtryk, som udøves af Arbejdere over for andre Arbejdere; at dette er langt mere vidtgaende end Arbejdsgivernes paastaede Bølgtryk, er jo dog almindeligt erkendt.

Ordføreren (N. S. Larsen): Jeg maa erkende, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds har nedstemt sin Tone ganske betydeligt i sit sidste Foredrag, og jeg yder ham min Anekendelse derfor. Han nedstemte ligeledes sin første højtgaende Børdering af sit eget Forslag; han erkendte nu, at det eneste, som han tilføjede, var blot at opnaa, at de overordnede gav Afkald paa den „Fornøjelse“, naar de tilføjede de dem undergivne Bølgere økonomisk Støde, da med det samme at lade dem vide, at det var for deres Stemmegivnings Skyld. Det var alt det, han tilføjede med sit Forslag. Det ærede Medlem brugte i sit første Foredrag den Børdning om sit eget Forslag, at det var en „Smule Forslag“; det er ganske rigtigt, naar det at tage en „Fornøjelse“ fra de overordnede, er alt, hvad han har tilføjede. Han ser altsaa bort fra det, som dog her er Realiteten, nemlig selve den Handling: at de overordnede tilføje de Bølgere, som ere dem underordnede, økonomisk Støde, gøre dem brødløse, som han fremhævede for; alt dette vil han fremdeles lade passere, naar de overordnede blot ikke tillige kunne gøre sig den Fornøjelse at tilkendegive, at det er for deres Stemmegivnings Skyld, at denne Støde tilføjes Bølgere. Jeg henstiller paa nu, om dette er en værdig Maade at lovgive paa for at værne om Valgfriheden. Nej, det er ikke saadanne Bapperier, man her skal tage fat paa. Naar man virkelig vil ind paa denne Sags Ordning, saa er der meget andet at gøre, saa skal man for Alvor værne Bølgere imod utilbørligt Tryk fra alle Sider. Saa vil der ikke blot rejse sig Spørgsmaal om at værne om Arbejdernes Frihed, men saa skal man bl. a. tillige — det er et meget vigtigt Punkt, det viser Erfaringen — værne de næringsdrivende mod utilbørligt Bølgtryk fra politiske Partiers Side og ikke mindst fra det Partis Side, hvortil det

ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds hører. Saa maa det blive saaledes, at der f. Eks. i en Gade paa Nørrebro eller Kristianshavn, hvor Beboerne ere socialistisk sindede, kan sidde en Artekammer, som kan stemme for det andet Parti, uden at han paa Grund af sin Stemmegivning udsættes for økonomisk Forsølgelse. Og omvendt, naar der i en anden Gade, hvor der væsentlig bor Højremænd, findes en næringsdrivende Socialdemokrat eller Venstremand, da bør enhver Iser af dem frit kunne udøve sin Valgret uden at lide økonomisk Støde derved. En saadan Hævdelse af Valgfriheden er Maalet, men dette Maal naas ikke — jeg havde nær sagt end ikke paa en karikaturmæssig Maade — ved det Forslag, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds har stillet. Derfor siger jeg: Lad os stryge det ærede Medlems Ændringsforslag og holde os indenfor den Ramme, hvori Lovforslaget var indfattet den Gang, det blev indbragt her i Salen af det ærede Medlem for Røge (Alberti), det ærede Medlem for Ringløbing (S. C. Christensen), m. fl.

Klein: Det er maaste nogle af Medlemmerne i denne ærede Forsamling bekendt, at jeg har haft en ganske væsentlig Del i Udarbejdelsen af Straffeloven af 1866, og jeg bevarer meget levende Erindringen om, hvorledes man i sin Tid i den nedsatte Straffelovskommission bestættede sig meget med den paagældende Paragraf i Straffeloven, § 113. Man nærede meget bestemt Ønsket om at gaa videre i de Bestemmelser, som skulde værne om den fulde Valgfrihed. Naar man ikke bestomindere blev staaende ved, hvad der staar i Straffelovens § 113, saa var det, fordi man ved virkelig at gaa dybt ind i Undersøgelsen af alle disse Forhold kom til det Resultat, at det var en overmaade vanskelig Sag at gaa videre i Bestemmelserne, end man er gaaet i § 113, uden at man kom ind i Vanskeligheder og Ulemper af en anden Art. Det er jo udtaalt saavel fra den højtærede Justitsministers som fra den ærede Ordførers Side, at det Forslag, der nu foreligger som vedtaget ved 2den Behandling, og som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hordum) nu gerne vil have opretholdt, langt fra er fuldstændigt; det kunde trænge til at suppleres paa forskellige Maader. Men jeg vil gaa endnu videre og sige, at selv om man supplerer det paa den Maade, som det kortelig blev angivet af den højtærede Justitsminister og den ærede Ordfører, fordres der ikke megen juridisk Skarpsindighed til at